

ODP/09/0103/05/KR

Warszawa 30.10.2009

**Wojewódzki Sąd
Administracyjny
w Warszawie**

za pośrednictwem::

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze
ul. Kielecka 44,
02-530 Warszawa**

SKARGA

Na Postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie nr KOC/3688/Oś/09 z dnia 29 września 2009 r. w sprawie postanowienia Prezydenta Miasta St. Warszawy nr 207/OŚ/2009 o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 607/08/2009 z dnia 16 czerwca 2009r., znak: OS-IV-MSK-76242-19647-08 ustalającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych w ramach modernizacji i rozbudowy Zakładu Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych przy ul. Gwarków 9 w Dzielnicy Targówek m.st. Warszawy.

Niniejszym składamy skargę na powyższe postanowienie i wnioskujemy o jego uchylenie w całości, a także o uchylenie postanowienia pierwszej instancji o natychmiastowej wykonalności wskazanej decyzji.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucamy naruszenie zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego poprzez zastosowanie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy prawo ochrony środowiska, który jest niezgodny z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 września 2009 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie stwierdziło niedopuszczalność zażalenia m.in.

stowarzyszenia Zielone Mazowsze w w/w sprawie powołując się na art. 33 ust. 1 p.o.ś w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2008 r., który przyznaje prawo organizacjom ekologicznym do uczestniczenia w postępowaniu na prawach strony o ile zgłosiły chęć uczestniczenia w postępowaniu równocześnie ze złożeniem uwag lub wniosków do postępowania.

Przepis ten został zmieniony ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która przyznaje prawo udziału w postępowaniu organizacjom ekologicznym, także w przypadku jeśli nie zgłaszały w nim uwag lub wniosków. Ponieważ postępowanie zostało wszczęte na wniosek z dnia 28 października 2008 r., zdaniem SKO zastosowanie ma art. 153 ust. 1 powyższej ustawy stanowiący, że dla spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy (t.j. 15 listopada 2008 r.) i niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Jednakże należy zwrócić uwagę na fakt, że prawodawstwo w tej kwestii zostało zmienione, gdyż było sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Otóż, art. 33 ust. 1 i 1a p.o.ś., na których oparto skarżone rozstrzygnięcie, w sposób nieprawidłowy transponował przepisy dyrektywy 85/337/EWG, co stało się przedmiotem wszczęcia przez Komisję Europejską postępowania przeciwko Polsce. Przepis ten jest sformułowany zbyt restrykcyjnie w stosunku do organizacji ekologicznych. Pozostali przedstawiciele zainteresowanej społeczności mają bowiem w myśl art. 28 k.p.a. status stron postępowania, natomiast w stosunku do organizacji ekologicznych wymaga się zgłaszania chęci udziału w postępowaniu OOŚ i równoczesnym przedkładaniu uwag i wniosków w terminie 21 dni. Co istotne, sprzeczność prawa polskiego z przepisami UE uznał również ustawodawca polski, jako jeden z motywów dla uzasadnienia projektu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazując właśnie konieczność prawidłowej transpozycji do prawa polskiego przepisów o udziale społeczeństwa w postępowaniu OOŚ.

Biorąc pod uwagę wskazaną wyżej niezgodność z przepisami prawa wspólnotowego, orzekając w przedmiocie udziału organizacji ekologicznej w postępowaniu należało kierować się zasadami praw wspólnotowej wykładni prawa krajowego oraz zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego. Ponieważ jednak z uwagi na brzmienie art. 33 ust. 1 w zw. z ust. 1a p.o.ś. wykluczona jest możliwość dokonania stosownej wykładni praw wspólnotowej, stosownie do zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego SKO nie wolno było zastosować tego przepisu i stwierdzić niedopuszczalności zażalenia Stowarzyszenia.

Zwrócić też należy uwagę na wytyczne Ministerstwa Rozwoju Regionalnego z dnia 3 czerwca 2008 r. w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych, których zalecenia nie są co prawda wiążące, ale które przedstawiają wykładnię *"Ministra Rozwoju Regionalnego odnośnie stosowania przepisów w zakresie postępowania OOŚ celem zapewnienia wskazówek dla jednolitego stosowania prawa przez właściwe organy administracji."* Otóż wytyczne te w pkt 26 zalecają *"organom administracji"*

publicznej prowadzącym postępowania OOS dopuszczenie organizacji ekologicznych, które wyrażą chęć udziału w postępowaniu OOS na jakimkolwiek jego etapie, nawet jeśli nie zgłosiły uwag lub wniosków w terminie 21 dni bądź nie uzasadniły udziału miejscem swojego działania. Odstąpienia od ww. wymogów p.o.ś. jest uzasadnione w świetle zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz obowiązku prawspólnotowej wykładni przepisów prawa krajowego (patrz: pkt 6 Wytycznych), jak również akceptowanej na gruncie orzecznictwa sądów wspólnotowych możliwości wyjątkowego bezpośredniego stosowania norm prawnych dyrektywy, gdy prawo krajowe jest z nią niezgodne. Art. 33 ust. 1a p.o.ś., jako pozostającego w sprzeczności z wymaganiami dyrektywy 85/337/EWG, zaleca się nie stosować."

Związanie zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego krajowych organów prowadzących postępowanie OOS potwierdza wyrok WSA w Warszawie z dnia 23.11.2005 r. (VII SA/Wa 462/05, LEX nr 198879).

Dodatkowo należy podkreślić, że stowarzyszenie zgłosiło uwagi w postępowaniu w dniu 10 kwietnia, t.j. z zachowaniem 21-dniowego terminu od ogłoszenia Prezydenta miasta z dn. 12 marca 2009 r.

Uzasadnienie co do bezpodstawności Postanowienia Prezydenta m. st. Warszawy zawarte jest w zażaleniu stowarzyszenia na przedmiotowe postanowienie.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

Z poważaniem